

מגזין דיגיטלי
לקבלת המגזין
צרו קשר
053.770.8453

גליון 97

שבט תשפ"ג

עזרמות

מחשבה יהודית בעידן הגאולה

כמה צדקה
לתת כל חודש?
שואלים את הרב

"כפה פרשה לעני"
סיפור מרגש על
נתינה והשגחה

ה'רבי
מלובביץ'
קדושים!
הזרחה
המופלאה
החדרת
בגל
מקום"

מתחברים

אנשי עסקים עוצרים את החיים, יושבים ולומדים את תורתו של הרבי מלובביץ' מלך המשיח. למה, מה ואיך - סקירה מרתקת

לרגל יום יו"ד בשבט בו קיבל על עצמו הרבי מלובביץ' את הנהגת חסידות חב"ד והדור כולו - הרב החיד"א אברג'ל, בנו של הרב יורם אברג'ל זצ"ל משתף אודות קשריו המופלאים ודאגתו האין-סופית של הרבי לכל יהודי

יהי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

כתבות

4 דאגה עמוקה לכל יהודי!
הרב החיד"א אברג'ל על אביו זצ"ל והרבי מלובביץ'

10 מתחברים
אנשי עסקים עוצרים את החיים ולומדים מתורתו של מלך-המשיח

מדורים

3 חב"ד - גם אני יכול?!?

הבעיה והפתרון / אגרות קודש

8 "כפה פרשה לעני"

סיפור מרגש על נתינה והשגחה

9 שינוי צורת חשיבה

רעים אהובים / הרב יצחק ערד

13 כמה צדקה לתת כל חודש?

שואלים את הרב

14 כשיש רבי בתמונה

נפלאות מזוית נשית / מירי שניאורסון

אחר המתנה מורטת עצבים של שנה שלימה - זה קרה. שנה שבה דבר לא ברור והעתיד לא ידוע. סוף סוף התקבלה הבשורה המיוחלת: יש רבי בישראל!

היה זה בחודש שבט בשנת ה'תשי"א (1951), שנה לאחר הסתלקותו של מנהיג הדור, הרבי הקודם מלובביץ', רבי יוסף יצחק. מיד לאחר הסתלקותו ביקשו החסידים מחתנו, שנקרא באותם ימים הרמ"ש, למלא את מקומו. השתדלות רבה וניסיונות חוזרים ונשנים נענו בשלילה. איננו יכולים להבין מדוע, אך הרמ"ש לא הסכים לקבל על עצמו את עול הנהגת הדור.

כך התמשך הדבר במשך שנה, עד שהגיע יום השנה הראשון להסתלקות. ביום זה הרבי מלובביץ' הסכים לשבת על כס נשיאות החסידות. הרבי הגדיר באותה הזדמנות את תפקיד הדור שלנו:

"הדור האחרון לגלות והראשון לגאולה", הדור שיממש את חלום הדורות. לא בגלל שאנחנו טובים יותר מאחרים, פשוט זה התפקיד שלנו. ובשביל לבצע את התפקיד - בורא העולם שלח לנו מנהיג מתאים, מלך המשיח, הרבי מלובביץ'. זהו יום המהפכה!

מו"ל: ניידות חב"ד בארץ הקודש

יור: הרב דוד נחשון

מנהל: הרב מרגליות שלמה

ניהול והפקה: הרב אלימלך טאלר

עריכה: יוסף דייטש, יוסף יצחק גרינברג,

מ"מ, אמיתי, י, אקסלרוד, מ, פורת.

הגהה: בלומה נחשון

עימוד ועיצוב: מאיר קולטון

מאמצים רבים הושקעו על ידינו בכדי לאתר את בעלי הזכויות בתמונות השונות. במידה ונפלה בידיו טעות, אנא פנו אלינו ונשמח לתקן זאת בגליון הבא.

מנויים: 053-7708453 | פרסום: 03-7508215

דוא"ל: olamot.m@gmail.com

יש לשמור על קדושת הגליון!

חב"ד - גם אני יכול?!?

הנעיה ?

בי' שבט תשי"א, קיבל הרבי מלובביץ' מלך-המשיח את עול הנשיאות, ותחת הנהגתו גדלה חב"ד מאוד ופעולתה ניכרת בכל מקום בארץ ובעולם. בשיחות רבות לאחר המשפט: "אין על חב"ד! הלוואי גם אני הייתי חב"דניק", עולה לעיתים השאלה -

"מה? באמת?! גם אני יכול?!? מה עלי לעשות לשם כך?!"
לפינו מכתב בו הרבי עצמו מסביר מה צריך לעשות כדי להיות חסיד חב"ד ו"מקושר" אל הרבי:

"במענה למכתבו . . . אשר רצונו להתדבק בתורת ודרך חב"ד ולהיות מקושר".

הפתרון !

"ההתקשרות האמיתית היא על-ידי לימוד התורה, כשהוא לומד מאמרי חסידות שלי, קורא את השיחות ומתחבר עם ידידי "אנשי-שלומנו" ותלמידי התמימים יחיו בלימודם ובהתוועדותם, ומקיים בקשתי באמירת תהלים . . . הנה בזה היא ההתקשרות".

הרבי מציי 2 תנאים הנדרשים כדי להתקשר אליו: האחד הוא לימוד תורת הרבי, מאמרי חסידות ושיחות שלו, באמצעות חיבור עם חסידי חב"ד בלימוד וב"התוועדות"; החלק השני הינו קיום הוראותיו של הרבי במעשה בפועל. הרבי מצייין בפרט את אמירת שיעור התהלים היומי .

אי? !

"הנ"ל היא הוראה כללית השוה לכל נפש, ומובן שגם בזה כמו בשאר עניני התורה ומצות ישנם ענינים מיוחדים לכאן"א לפי ענינו".

ההוראה: "ללמוד את תורת הרבי ולקיים הוראותיו" - לעיתים כללית מידי. לימוד המתאים לאחד אינו מתאים לרעהו, ואפילו אדם אחד יכול לשנות את יכולותיו ותחום התעניינותו מתקופה לתקופה.

כן הוא לגבי הוראותיו הרבות של הרבי - עלינו לדעת במה להתחיל ומה "מתאים לי" במיוחד. לכן צריך הוראה פרטית מרב חסיד-חב"ד המכיר את האדם באופן אישי וידע להתאים.

שבט

"בעמדנו בשבת מברכים חודש שבט . . . צריך כל אחד ואחד לקבל על עצמו להוסיף . . . בהביטול וההתקשרות אל כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא הדור, "הנשיא הוא הכל", שבכל אחד ואחד - מציאותו וכל ענינו, בכל מכל כל נעשים קודש לנשיא הדור, על-ידי זה שמלאים וחדורים בקיום שליחותו של נשיא הדור - משה רבינו שבדוד, גואל ראשון הוא גואל אחרון - שענינו העיקרי "להביא לימות המשיח" בפועל ממש

הרבי מלובביץ' מלך-המשיח שליט"א,
שבת פרשת וארא כ"ח טבת ה'תשנ"ב (1992)

”

דאגה עמוקה
לכל יהודי!
זהו המסר
אותו קיבל אבי
זצ"ל מדהרבי
ואני מנסה
ליישם אותו

”

רק אלה אשר מקור
המידע שלהם הוא
התקשורת בלבד,
יכולים להיות מנותקים
מהמציאות, לחוש כאילו
ישנו פירוד הולך וגדל
ולחשוש מהתרחקות
מחיי תורה ומצוות.
הפתרון הראשון הוא
לצאת אל העם

לרגל היום הבהיר יו"ד שבט, היום בו הרבי
מלובביץ' קיבל על עצמו את הנהגת החסידות,
נפגשנו לראיון מרתק עם הרב החיד"א אברג'ל,
דיברנו על דאגתו האין-סופית של הרבי לכל
יהודי, על הפעילות הנמרצת בהפצת היהדות ועל
אותם המנסים להציג פילוג ושיסוי בעם ישראל

בומי בראון | צילום: שנאור מור יוסף

אחדות יוצאת מאליה:

ה"מצב" לו אנו "עדים" והסיטואציה בה אנו "נמצאים" – אינה תואמת למציאות כלל.

"לכל לראש, יש להסתכל על רוב הציבור, בו ניכרת מגמה חזקה של שיבה למקורות, חיזוק המסורת, האדרת היהדות ותמיכה בערכי ארץ-ישראל ותורת-ישראל.

"רק אלה אשר מקור המידע שלהם הוא התקשורת בלבד, יכולים להיות מנותקים מהמציאות, לחוש כאילו ישנו פירוד הולך וגדל ולחשוש מהתרחקות מחיי תורה ומצוות. הפתרון הראשון הוא לצאת אל העם. אבי מורי זצ"ל נהג לכתת רגליו כפשוטו ממש על מנת להיפגש באופן ישיר עם הצמא של היהודים לתורה.

"בנוסף, האנשים אשר לפי הנראה בגלוי – מתכחשים למסורת היהודית ולערכיה, גם הם, עמוק בתוך ליבם יודעים כי האמת נמצאת בתורה. העבודה שלנו היא להסיר את המעטפת החיצונית ולגלות את המהות הפנימית שלהם. אז מתגלה כי הם קרובים ומחוברים.

"אוסף מניסיוני ואומר: המדיה היא כלי חזק בנושא, המדיה מאפשרת להגיע לכולם. לעקוף את מנגנוני החסימה המתנגדת, להגיע "לדפדוף" שלהם ולפעול

תור של אנשים משתרך מאחורי מקום מושבו של הרב. כיפות סרוגות, אברכים חסידי הרב ומקורבים. הם מגישים פתקים לברכה ומתנים בפני הרב את צרותיהם. האחד זוכה לחיבוק ונשיקה, אחר מקבל לחיצת ידיים חמה ולכולם הוא נותן "מים לברכה".

האנשים התפזרו ואנו התיישבנו לשיחה אודות עיסוקו של הרב חיד"א שליט"א בהפצת היהדות בקרב האוכלוסייה היהודית שאינה שומרת תורה ומצוות, לעת עתה.

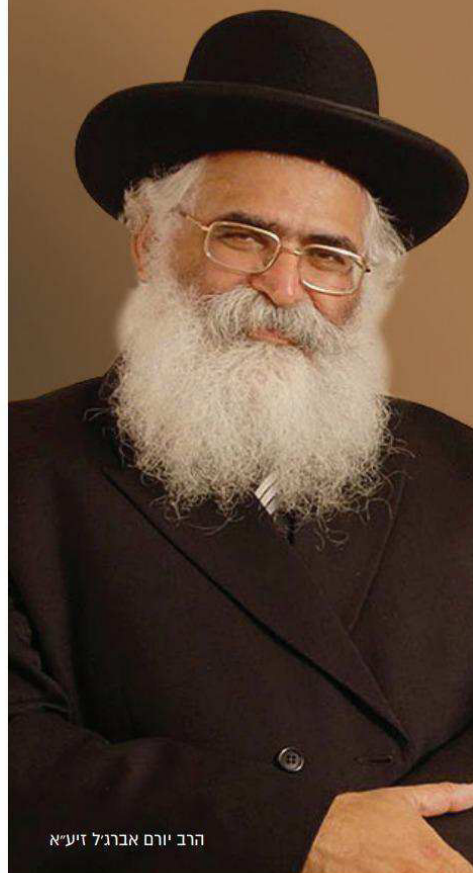
כפרהסיה הציבורית נשמעים הקולות המשסים את המחנות בעם. רואים את זרעי הפחד ופירוד הלבבות המתפזרים בידי אנשים אשר עינם צרה בחיבור קהל עדת ישראל. מה ניתן לעשות כדי לגלות כי אנו עם אחד ולחבר את כולם באהבה לתורה ולמצוות?

הרב פותח פיו ומנגינה של

אבא היה מאוד מופתע. המילים הללו הדגישו חזר והדגש את תשובותיו הקודמות של הרבי וכמו ציירו את תפקידו בעולם ללא אפשרות אחרת. אבא אמר לי כי מילים אלה של הרבי פעלו בו להמשיך בזיכוי הרבים

הרב יורם אברול זצ"ל

>>>

באמצעותם את גילוי הפנימיות".

הגישה המקרבת והמטרה המאחדת – היננס "ירושה" מאביו הרב יורם אברג'ל זצ"ל, אשר גם הוא עסק בכל כוחו במאמץ לקשר ולחבר את היהודים בארץ-ישראל לערכי היהדות. מתי התחילה הפעילות הנמרצת בהפצת היהדות? מה היה הגורם אשר הביא את המשפחה להקדיש חייה לנושא?

"אם נסכם ונתמצת: האחראי על עיצוב דמותו של אבי מורי זצ"ל כמחזק הרבים – הוא הרבי מלובביץ'.

"אבא גדל לאורו של הרבי "מגיל אפס". בילדותו, לאחר עלייתם לארץ, התגוררה משפחת אברג'ל ביישוב "ברוש" בדרום הארץ, בשכונת ליישובים "תדהר" ו"תאשור". ביישובים הללו, ובכל האזור כולו – לא היה בית-ספר דתי כלל, למרות הציבור המסורתי הגדול שהגיע ממרוקו ותוניס.

"סבא וסבתא ע"ה, נאבקו כדי להקים בית-ספר דתי במקום, אבל לא היו להם האמצעים לכך. כדרך מוצא אחרון הם פנו לרבי. הרבי, בלא להתמהמה, שלח למקום את הרב ישבעם סגל להקים ביי"ס.

"הם הקימו 22 מחוזרים של אנשים בני תורה! כולם המשיכו את חייהם בזכותם כשומרי שבת, מניחים תפילין ואפילו כמה תלמידי-חכמים עצומים גדלו בבית-הספר. אבא עטרת ראשינו יצא משם.

"ביישוב ברוש – כולם היו קשורים לרבי!

"לאחרונה, הלכתי לבית הקברות בברוש וגיליתי כי על מצבתו של אחד התושבים, אשר לא נמנה על חסידי חב"ד, גם לא פעל בצורה מיוחדת עבור הרבי, נכתב: "קשור בכל מאודו למורו ורבו, הרבי מלובביץ'..."

"מכאן, הדרך לסלילת דרכו של אבא הייתה ברורה. אביו ואימו מסרו נפשם להקמת בית-הספר הדתי והצליחו בכך בזכות הרבי – כך המשיך אבא ביתר פעולותיו של הרבי: ספריית קודש

בכל בית, קופת צדקה בכל מקום – אנשים מפנימים והתוצאה היא יראת-שמים וחוס יهودי אותנטי".

האם הייתה לאביך הדרכה מפורשת מהרבי לפעילותו?

"אני נזכר במקרה מעניין, עליו אבא סיפר והוסיף כי היה בכך הדרכה ועידוד לפעילותו.

"כאשר אבי לימד נערים ב"תפרח", סבי נסע אל הרבי. הוא שהה שם 45 ימים. הרבי אהב וכיבד אותו וקראו בחיבה: "החכם מארץ הקודש".

"אבא, נמנע ככל יכולתו מציאה מהארץ. הוא ביקש מסבא לשאול את הרבי האם להתמקד בהעצמת הישיבה ב"תפרח" או לעסוק בזיכוי הרבים בצורה רחבה יותר בכל ארץ הקודש.

"תשובת הרבי לסבא הייתה: "אריך ימים על ממלכתו, הוא ובניו בקרב כל ישראל". הרבי הסביר כי אף שלשון הפסוק הוא רק "בקרב ישראל", הנה כוונת הפסוק היא להרחיב את הפצת היהדות בכל הארץ.

"שבע שנים אחר-כך, סבא נסע פעם נוספת אל הרבי, ואבא ביקש ממנו שוב לשאול את הרבי באותו נושא. תשובת הרבי חזרה על עצמה: "למען יאריך ימים על ממלכתו הוא ובניו", העבודה היא בקרב כל ישראל...

"כאשר נולדתי, אבא כתב לרבי וביקש את ברכתו. תשובת הרבי שמורה אצלי. פתק קטן ממכונת כתיבה: "ב"ה הנני שמח בהולדת בנכם ויקרא שמו בישראל החיד"א חיים יוסף דוד אברג'ל נ"י ובוודאי כבודו עוסק בפעילות בזיכוי הרבים שדיברנו עליה".

"אבא היה מאוד מופתע. המילים הללו הדגישו חזר והדגש את תשובותיו הקודמות של הרבי וכמו ציירו את תפקידו בעולם ללא אפשרות אחרת. אבא אמר לי כי מילים אלה של הרבי פעלו בו להמשיך בזיכוי הרבים".

אפשר לשמוע על היחס של אבא זצ"ל לרבי?

"אבא עטרת ראשינו, היה קשור לרבי באופן שאי-אפשר לתאר. אבא אשר

חסיד שלי או לא. אכפת לי שאנשים
יניחו.

"בנים ביולוגיים אין לרבי, אבל כל
עם ישראל הם בניו. באמצעות תורתו
ופעולותיו בעידוד קיום מצוות על
מנת לקרב את כולם - כבש הרבי את
לב הציבור עמך בית ישראל.

"הרבי פועל בקרב כל המישורים
בעם ישראל. דתיים ושאינם, חסידים
ולאיטאים גברים ונשים - כולם כבניו
ממש. בניו תלמידיו.

"אבא אמר כי בלי החסידות, הדור
שלנו לא היה מחזיק מעמד היום."

לסיום, נוכל לשמוע מהרב רעיון
כלשהו מתורת הרבי כדי לחזק את קהל
קוראי הירחון?

"בוודאי! יהודי בא לרבי, התלונן
על קשיים בעבודת ה', והוסיף כי
הוא מנסה שוב ושוב וחווה נפילות
חוזרות ונשנות. בתגובה, הרבי ביקש
ממנו לדלג מעל השולחן. כאשר הרבי
התעקש על כך, היהודי לקח צעד
אחורה על-מנת לקפוץ - אז עצר אותו
הרבי והסביר לו:

"בגשמיות, לצורך הקפיצה נדרש צעד
אחורנית. גם בחיים הרוחניים בעבודת
ה' נדרשת ירידה קטנה לפני העלייה.
הירידה אינה קיימת בפני עצמה. היא
רק בדרך לעלייה.

"מאז, היו לאותו יהודי רק עליות..."

הרב מבקש כי אשאר כדי לראות
כיצד תלמידי בית הספר הלומדים
במוסדותיו מגיעים אליו יחד עם
המורה-המחנך ונבכנים על תוכנו של
החלק השני בספר "תניא" של רבי
שניאור-זלמן מייסד חסידות חב"ד,
כאשר בתמורה הם מקבלים שוקולד.
בהשתאות אנו עומדים נוכח בקיאותם
המופלאה!

הלוואי נזכה גם אנו להתחבר יותר
לתורת הרבי, להתקשר עוד לדרכיו
ולהשקף על היהודים סביבנו
במשקפיים של הרבי. לראות את
הפנימיות, לקרב ולאחד, והעיקר -
שנזכה להתגלותו של הרבי תיכף ומיד
ממש!

הרבי הורה לו לשוב לאי ולהניח
תפילין ליהודי ה-20! בתשובה
לתמיהתו של השליח על הטרחה
וההפלגה לשם הנחת תפילין אחת,
ענה הרבי: "ומה אם אותו יהודי לא
הניח תפילין מעולם?!"

"בסיום הסיפור, נהג אבא לשאול:
ואם הוא אכן לא הניח תפילין מעולם,
מדוע איכפת לרבי?!"

"הדאגה והאכפתיות האישית של
הרבי היא לכל יהודי ויהודי. כולם
רואים כי באמת אכפת לרבי מכל
יהודי, ללא קשר למעשיו, מקומו או
תפקידו. הרבי אפילו
לא הקפיד כי הוא או
שלוחיו יהיו אלה אשר
יפעלו את הקירוב,
כפי שהתבטא הרבי
באחת השיחות: "לא
אכפת לי אם הדברים
שאמרתי יאמרו בשמי
או לא בשמי, העיקר
שיאמרו."

"לרבי ישנה מטרה
אחת: לגרום נחת-

רוח לקדוש-ברוך-הוא ובכך לקרב
את הגאולה. כל דרך המביאה לכך -
רצויה ובלבד שהעניין יתבצע!

לאחד משליחי הרבי הייתה "עמדת
תפילין" במקום קבוע ברחוב, בה זיכה
את העוברים והשבים בהנחת תפילין.
לימים, התקנא בו אברך אחד ופתח
עמדה דומה מעבר לכביש. השליח
נפגע, חרה לו כי אדם שאינו חסיד
חב"ד "מעתיק" ממנו ו"מתחרה" בו
והוא כתב על כך לרבי.

"תשובתו המופלאה של הרבי הייתה:
לא אכפת לי אם מניח התפילין הוא

היה מקורב מאוד ל"בבא סאלי",
סיפר כי כאשר הזכירו את שמו של
הרבי בפני הבבא סאלי הוא אמר: "זה
ישראל השלם" - היהודי המושלם!

"גם אבא, שמח מאוד כאשר שמע
או למד את "תורת" הרבי. לכן גם
העריך מאוד את אלה הלומדים את
"שיחותיו" של הרבי בעיון. בשבתות,
השיחות של אבא - היו חזרה
משיחותיו של הרבי."

"אבא סיפר: חסיד בא ל"בבא סאלי"
הק' ואמר לו: אמרו שהרבי מלובקיץ'
הוא מלך המשיח. ה"בבא סאלי" לא
נבהל וענה: מגיע לו
הכול! אם הוא רוצה,
הוא יהיה המשיח!"

הרבי, כידוע, פעל
בתחומים רבים ושונים,
ובכל תחום - גדולות
ונצורות. היכן החיבור
החזק ביותר של הרב
לרבי?

"אם נבוא לשבח את
הרבי - כל מילה גורעת,
אבל למען נוכל ללמוד
מדרכיו והנהגותיו - נספר מעט."

"הבולט ביותר מהנהגותיו של הרבי
הוא דאגתו זולת ולכלל ישראל,
יראת-השמים שלו. אבא אמר על
עצמו כי הנהגותיו הינם מה שלמד
מהרבי: מתורת הרבי, מיזכיו הרבים
שלו ומהאכפתיות שלו מכל היהודים.
"אבא נהג לספר על יהודי שנשלח על-
ידי הרבי להניח תפילין ליהודים באי
מרוחק ומבודד. בשובו משליחותו,
שאל אותו הרבי אם הניח לכל יהודי
האי והשליח ענה כי הספיק להניח
כמעט לכולם, ל-19 מתוך 20 יהודים.

בגשמיות, לצורך
הקפיצה נדרש צעד
אחורנית, גם בחיים
הרוחניים בעבודת ה'
נדרשת ירידה קטנה
לפני העלייה. הירידה
אינה קיימת בפני עצמה.
היא רק בדרך לעלייה

"כפפה פרישה לעני"

נס "פתאומי" שנחת על משפחה במצוקה, רחוב חסום לתנועה, אלפי דולרים שעברו מיד ליד ואישה אחת שמחברת ביניהם. סיפור מרגש, מוגש לרגל כ"ב שבט, יום פטירתה של אשת הרבי - הרבנית חיה מושקא נ"ע

שכירות. בני המשפחה היגרו מרוסיה לארה"ב זמן מה קודם לכן, התאקלמותם הייתה קשה, בעיקר מבחינה כלכלית, ולא היו להם אמצעים לשלם דמי שכירות.

בעל הבית הגיע עם צו בית משפט וחברת הובלות כדי לפנות את המשפחה מהבית, מתעלם לחלוטין מתחנוניהם להימנע מהצעד הקיצוני.

חזרתי לרכב ודיווחתי לרבנית על המקרה המצער. היא שלחה אותי לברר מול בעל הבית את סכום החוב המדויק. עשיתי כדבריה. מדובר היה בסכום נכבד של אלפי דולרים, סכום עצום באותם ימים.

שבתי לרבנית עם הסכום המדויק, והיא, מיד, ללא שהות, הוציאה מתיקה פנקס צ'קים ורשמה המחאה

על סך הסכום המלא עבור בעל הדירה. בעודי המום מהתגובה המהירה, ביקשה ממני הרבנית להביא את הצ'ק לבעל הבית, אך בצנעה, למען לא ירגישו בכך בני המשפחה ולא יתביישו.

בעל הבית היה בהלם בהגיעי אליו עם הצ'ק. הוא העיף מבט לעבר המכוננית והבחין ברבנית חיה מושקא, הוא הנהן בראשו לאות הבנה, הכניס את הצ'ק לכיסו, הורה לעובדי הובלות להחזיר את כל הריהוט למקומו ונעלם מהמקום.

בני המשפחה לא ידעו לעכל את המפנה הפתאומי כאשר הפינני בוטל ובעל הבית נעלם. אם המשפחה לא הבינה מהיכן "נחת" עליהם הנס הפתאומי, ובינתיים סימנה לי הרבנית לחזור לרכב ולהיעלם מהמקום.

"מבחינתי" מסיים ר' חס"ד את סיפורו, "זהו שיעור מאלף הן בהשגחה פרטית, הן בצניעות, אבל בעיקר - באהבת ישראל אמיתית".

בעל הבית היה בהלם בהגיעי אליו עם הצ'ק. הוא העיף מבט לעבר המכוננית והבחין ברבנית חיה מושקא, הוא הנהן בראשו לאות הבנה

אהבת ישראל גדולה לאין שיעור אפיינה את הרבנית חיה מושקא, אשתו של הרבי מלובביץ'. לאחר פטירתה בשנת תשמ"ח (1988), צפו ועלו עדויות מכלי ראשון על דאגתה המרובה לאנשים קשי יום בברוקלין היהודית. באופן מופלא, כל פעילותה נעשתה מבלי להשאיר עקבות למען לא ידעו עליה.

הסיפור הבא - אותו סיפר נהגה האישי, המשמש בקודש ר' חס"ד הלבשרטט - מעיד על כך כאלף עדים:

באחת מנסיעותיי השגרתיות עם הרבנית, הגענו לרחוב חסום לתנועה. אינסטינקטיבית סבתי לאחוריי לכיוון דרך עוקפת. תוך כדי כך יצא לי לזהות את סיבת החסימה.

ליד ניידת המשטרה החוסמת, עמדה משאית הובלות וסביבה עבדו פועלים אשר טענו ופרקו תכולתו של בית.

על פניו לא ראיתי בסיטואציה משהו חריג ולתומי סברתי כי יש להמשיך הלאה בנסיעה אל יעדנו, אך הרבנית ביקשה ממני לחזור לכיוון החסימה המשטרית ולנסות להבין את המתרחש.

היא סיפרה לי שאביה - הרבי הקודם מלובביץ', רבי יוסף יצחק - לימד אותה בקטנותה כי כל דבר הקורה בעולם הוא מכון ב"השגחה פרטית" מאת אלוקים ויהודי צריך לדעת על-כך ולפעול בהתאם ככל סיטואציה, ולו הקטנה ביותר, בה הוא נתקל בחייו. "אם ההשגחה הפנתה אותנו לכיוון ההוא, אולי יש שם מקרה הדורש את עזרתנו" אמרה. שמעתי וצייתתי.

בהגיענו לזירת האירוע, שלחה אותי הרבנית לברר את פשר הדבר, בעודה נשארת ברכב. בירור קצרצר העלה כי מדובר בפניני משפחה יהודית מהדירה עקב אי תשלום

שינוי צורת חשיבה

הרב יצחק ערד

פרק ג), הדעת פירושה "שמקשר דעתו בקשר אמיץ וחזק ויתקע מחשבתו בחוזק". 'מאמץ' הוא גם מלשון 'אומץ' - לאחוז ולא להרפות.

התורה מכנה את הקשר הזוגי בשם ידיעה: "והאדם ידע את חוה אשתו" (בראשית ד', א), כדי ללמדנו על הכרח השקעת המחשבה לשם קיום הבית היהודי.

ציווי לאהוב

כאן עולה השאלה: האם ישנה תועלת במחשבה מעמיקה, כאשר רגשי הלב לעיתים נוגדות את המחשבה? להעמיק לחשוב על הטוב בכך-הזוג כאשר מרגישים את הצד השני?

או במילים אחרות: האם ניתן לצוות על הלב לאהוב, כמצופה מבני הזוג? האם העולם הרגשי אכן נתון למרות האדם? האם יש מקום לשינויים ולעבודה בתחום הרגשי או שמא הרגש הוא נתון אותו אין דרך לשנות?

בתורת החסידות מוסבר: שמתוך שהתורה ציוותה אותנו לאהוב: "ואהבת את ה' אלוקיך" ו"ואהבת לרעך כמוך" וכו', עולה המסקנה כי יש דרך להגיע לאהבה.

התעוררות של כל רגש ובפרט אהבה היא תוצאה ישירה של מודעות, של צורת חשיבה.

אם נעמול להפנים את התפיסה הנכונה - נוכל לפתח את הרגשות הרצויים. קושי לאהוב אחרים מעיד על משהו מוטעה בתודעת האדם. כאשר האדם יתבונן וילמד לחשוב נכון, הוא יבין את שורש הטעות. ראיית חסרונות סביבתיים בוודאי לא תגרום לאהוב כל אחד, מאידך, כשלומדים לזהות את המעלות בכל אחד ולהתמקד בהן, ניתן בקלות להרגיש רגש חיובי חם כלפי הזולת.

הכרה יסודית בעובדה כי רגשות הם תוצאה של מודעות, הנבנית על "לבנים" של חשיבה, מתוך הכרה שהשכל הוא השולט בלב, יובילו אותנו להבנה כי בכוחנו לשנות רגשות, לפתחם ולהעצימם. הדבר בידנו.

קשר אמיתי בבית יהודי מחייב מאמץ והשקעה תמידיים. מרגע החתונה ולאורך כל הקשר מחויבת השקעה עד כדי התחברות מחשבתית עם בן הזוג.

ככל שבני הזוג יעמיקו במחשבתם, איש על זולתו, ילך הקשר ויעמיק. טעות לחשוב כי אפשר לחיות עם בן זוג ללא השקעה ומאמץ מצידך. אין 'מציאה' ללא 'גיעה'. חכמים כבר לימדונו: "לא יגעת ומצאת - אל תאמין", התודעה המתוקנת מושתתת על הכלל "יגעת ומצאת - תאמין".

המאמץ והעבודה האמיתיים הינן בלמידה לראות את הטוב בבן הזוג, את מעלותיו הטמירות - שייטכן והן נסותרות מעט. החסידות קובעת כי ראיית המעלות בזולת נוסכת בו כוחות נפש להביאן לידי גילוי במציאות.

באופן טבעי אדם נוטה לסלוח לעצמו על חסרונותיו וכישלונותיו, "על כל פשעים תכסה אהבה" (משלי י', יב), ואילו, ביחס לזולת האדם נוטה לראות דווקא את חסרונות רעהו ולבקרו עליהם.

העבודה הנדרשת מכל אחד מבני הזוג - לאמץ את הגישה האוהבת של ראיית המעלות אצל זולתו, גישה אשר תביא להעצמת המעלות ותפחית את העיסוק בביקורת ובחיפוש החולשות והחסרונות.

הגישה האוהבת נכונה בכל סוג של מערכת יחסים אנושית, אולם בנישואין חשיבותה קריטית.

בעומקו של הקשר, ה'פנים' של בן הזוג הוא טוב, ויתרה מכך - בני הזוג הם שני חלקיה של אחדות אחת טובה, נסותרת, הכמהה לשוב להתאחד ולהתגלות.

זהו אחד היסודות אותם הרבי הקודם מלובכביץ', רבי יוסף-יצחק, מונה במכתבו כתנאי לחיי משפחה תקינים ובריאים. בטורים הקודמים התמקדנו ב"עדינות" ו"הבנה", היסוד השלישי הוא ה"מאמץ".

המאמץ הוא הכוח להשקיע מחשבה ללא הרפיה והוא מקביל לכח ה"דעת", דעת היא הכוח להשקיע מחשבה - להתרכז בדבר - כדי להפנימו. וכמובא בספר התניא (בסוף

מו של הרבי מלובביץ', מזכיר לנו בדרך כלל את השפעתו העצומה על עם ישראל בכל קצות עולם, באמצעות מוסדות חב"ד, סגני המצוות ואלפי "בתי

ש

חב"ד" ברחבי תבל.

אולם, לפני הכול, הרבי הוא "איש תורה". אצל הרבי, כל רגע פנוי ביממה מוקדש ללימוד תורה. הוא לומד ללא הפסקה לאורך כל השנים. הרבי והתורה אינם שני דברים שונים, אלא אחד ממש.

בתורת הרבי, ניכר כי דברי אלוקים בפיו, "שכינה מדברת מתוך גרונו". כל חדרי התורה פרוסים לפניו: תלמוד בבלי, תלמוד ירושלמי, מדרשי הלכה, מדרשי אגדה, מפרשי התלמוד, פוסקי ההלכה, קבלה, מוסר, חסידות - כל אלה שגורים על לשונו כאילו הרגע עסק בלימודם!

ואכן, תורתו וספריו של הרבי מלובביץ' מלך המשיח מלאים בחידושים מופלאים, הן בסגנונם הייחודי והן בהיקפם הנדיר, כאשר הם עוסקים בכל תחומי התורה והחיים.

עטיפה פשוטה לעומק עיוני

בתורת הרבי אכן מתגלה בקיאות מדהימה ועיון בתלמוד ובהלכה, בקבלה ובחסידות, אך כמעט תמיד הרבי מקשר את הנושא העיוני לפרשת השבוע או לענייני הזמן.

בתוך הדברים גלומים חידושים

מתחברים

מה גורם לאנשי עסקים מהשורה הראשונה לעצור הכול פעם בשבוע? לא בילוי, משפחה או עסקים. הם יושבים ומתחברים לתורת הרבי מלובביץ' מלך המשיח! בכתבה מיוחדת זו ננסה להבין כיצד לימוד פשוט הופך להיות חוויה משנה חיים

היותו למנהיג חסידות חב"ד.

עם קבלת הנשיאות- התרבו זמני ההתוועדויות, הם התקיימו בשבתות נוספות וכן בימי החול, הרבי התוועד כמעט בכל תאריך חב"די חשוב, כגון ראש השנה לחסידות ועוד.

ההתוועדויות בנויות במתכונת קבועה: הרבי אומר כמה שיחות הכוללות חידושי תורה, התייחסויות לענייני השעה והוראות לחסידים. בדרך כלל הוא אומר גם "מאמר חסידות" - ביאור נושא עמוק בתורת החסידות שיסודו בקבלה, והסקת מסקנות בעבודת ה'. ה"מאמר" מבוסס לרוב על פסוק או מאמר חז"ל ונאמר בקדושה מיוחדת ובמנגינה ותנועות מיוחדות. מקובל אצל חסידים כי בשעת המאמר, נמצא הרבי במצב של "שכינה מדברת מתוך גרונו".

כאמור, בין המאמר והשיחות - שרים מנגינות חב"ד.

ניצוד סיפור פשוט הופך להשראה?

נשוב לשיעור השבועי המתאר בביתו של רפי ברמת-אביב ג'. רועי, שותף עסקי של המארח, החל גם הוא להשתתף בשיעורים ושתף את תחושותיו לאחר זמן בו למד את תורת הרבי. רועי מספר כי הבחין בשתי נקודות מעניינות: האחת, היא הפלא כיצד הרבי לוקח "סיפורי תורה פשוטים אותם כל גננת מספרת לילדים בגן", ושואב מהם השראה לשיפור במידות טובות והנהגה ראויה בדרך התורה.

אנו נוסיף ונכליל את העיקרון הבולט בכל תורת הרבי: עיון לעומק בפרט הנראה צדדי לכאורה והפיכתו לנקודה כללית ועיקרית בתורה;

הנקודה השנייה אותה מציין רועי היא השיטתיות בתורת הרבי "בפרט בנושאי אמונה ויסודות היהדות הצפים

חוויה של לימוד

עופר, מהקבוצה הגרעינית אשר התחילה את השיעור "עוד בהיותו בבית הכנסת", מוסיף ומשתף בחוויה הנוצרת במהלך לימוד תורת הרבי:

"תחושתי כי אני מתכונן טוב יותר לשבת בזכות השיעור. תורת הרבי הופכת את התכנים בפרשה לחיים ומוחשיים יותר.

"בנוסף, המסקנות ומוסר ההשכל אותם לומד הרבי מכל דבר והורדת הדברים למעשה מלווים אותי לאורך כל השבוע".

חוויות החיות והממשיות של דברי הרבי כאשר לומדים אותם בכתב, כפי שמתאר עופר, הם שחזור החוויה הרוחנית יוצאת-הדופן אותה חוו אלה שנוכחו בשעה שהרבי נשא דבריו, חוויה שאת חלקה ניתן לשחזר באמצעות צפייה בסרטי ההקלטה של ה"התוועדויות".

מלך המשיח מלמד תורה

מה הן אותן "התוועדויות"? אלה ה"מפגשים" בהם הרבי והחסידים יושבים יחד והרבי נושא דבריו, כאשר הדברים נאמרים בעל-פה, ללא שום ספר, מראה-מקום וכדו', וניכר כי התורה כולה פרושה לפניו באופן פלאי הגורם להלם אינטלקטואלי לכל מאזין, גאון ככל שיהיה. למשתתף בהתוועדות צפוי עושר רוחני עמוק ומסע מופלא בכל חדרי תורה ועבודת ה'!

במשך ארבע, שש או שמונה שעות, הרבי מנגן עם הקהל ניגוני דביקות ושמחה ואומר דברי התעוררות חסידיים נוקבים עד תהום ומרוממים עד שמיים, לא אחת נשנק קולו של הרבי מדמעות, ולעיתים אף פרץ בככי, וכמובן גולת הכותרת: מאמר חסידות ושיחות בענייני הזמן.

במצוות חמיו הרבי הקודם מלובביץ', החל הרבי להתוועד עם החסידים אחת לחודש, עוד קודם

עיוניים העוסקים לאורך ולרוחב בכל מרחבי סוגיות התלמוד והפוסקים, אולם הם "עטופים" בפתחה ובעיקר בסיום הלוקחים את העומק למקום הפשוט ביותר - עשייה יום-יומית.

זהו מאפיין ייחודי לתורת הרבי, ולתורת החסידות: העיון התלמודי תמיד משתלב עם מבט פנימי בנפש וחיי תורה ומצוות.

חיים חדשים

השילוב המיוחד בתורת הרבי מושך אליו קהלים רבים, גם כאלה אשר אינם חסידי חב"ד באופן מוצהר. כך, לדוגמה השיעור המיוחד בתורת הרבי המתקיים מידי יום ראשון בבית אחד המשתתפים בשכונת רמת אביב ג' על ידי שליח הרבי בשכונה הרב יהודה ליפשי.

משתתפי השיעור, תושבי השכונה ואף מחוצה לה, נהנים מהשיעור ומהתוכן הנלווה לתורה העמוקה, המשליך גם על חייהם היום יומיים.

ניר, אחד המשתתפים בשיעור, מספר:

"בזכות השיעורים אני נחשף להבט נוסף בפרשת השבוע מתוך תורת הרבי. אגב, אל השיעור, הנערך בבית חברי, הגעתי אף כי אינני מתגורר ברמת אביב.

"גם קודם לכן הכרתי פירושים שונים לפרשת השבוע, בעיקר מהמדרשים, ואפילו הקשר לחסידות היה קיים אצלי, בעיקר דרך סיפורי הבעל שם טוב, אבל תורת הרבי מורידה את סיפורי התורה לחיי היום יום.

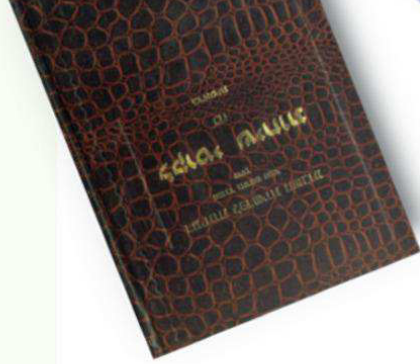
"מהשבועות האחרונים, לדוגמה, לקחתי לתשומת ליבי את תחום חינוך הילדים כפי שהרבי לומד אותו מסיפור התורה אודות יעקב ויוסף.

"מדהים כיצד סיפורי התורה לובשים חיים חדשים המדברים ומשפיעים עלינו גם היום!"

ספרי הרבי

ניכר כי התורה כולה פרושה לפניו באופן פלאי הגורם להלם אינמלקטואלי לכל מאזין, גאון ככל שיהיה. למשתתף בהתוועדות צפוי עושר רוחני עמוק ומסע מופלא בכל חדרי תורה ועבודת ה'!

העברת תורתו של הרבי שונה משל רבותינו נשיאי חסידות חב"ד הקודמים. הם פרסמו את עיקר תורתם באמצעות "מאמרי חסידות" בעל-פה או בכתב. מאידך, עיקר תורתו של הרבי היא ב"שיחות" – דרשות פתוחות יותר העוסקות בנושאים מגוונים ובסגנון משתנה.

בנוסף, את דברי תורתו, לא כתב הרבי בעצמו. צוות ה"חוזרים" חזרו על תוכן דבריו לאחר אמירתם, והעלו אותם על הכתב בתוספת ציון מראי-מקומות. חלק מכתובים אלה המכונים 'הנחות', נערכו שוב בשפה תורנית, ניתנו לרבי להגהה והוא הוסיף, תיקן וזיקק את תוכן הדברים ולשונם.

ראוי לציין כי כשם שהרבי מרחיב בדיבורו, כן הוא מצמצם בכתביתו. לכן, בדבריו שבכתב גלומים רעיונות רבים במילים מועטות ביותר.

חלק הארי מהתוכן אשר הוגה על ידי הרבי, יצא לאור בסדרת "ליקוטי שיחות", כאשר יתר השיחות שלא הוגהו נדפסו בסדרת "שיחות קודש" באידיש וסדרת "דברי משיח" ו"התוועדיות" בלשון הקודש, בנוסף לעוד ריבוי ספרים אותם כתב או שנערכו מתורתו. להלן רשימת הספרים העיקריים:

מנוגה | לקוטי שיחות - 41 כרכים | ספר השיחות - 12 כרכים | מאמרים מלוקט - 6 כרכים | היום יום | הגדה של פסח עם ליקוט טעמים ומנהגים | קונטרס עניינה של תורת החסידות | אגרות קודש - 40 כרכים | אגרות מלך | הדרים על הרמב"ם | תשובות וביאורים | ספר המאמרים באתי - 2 כרכים

בלתי מנוגה | תורת מנחם התוועדיות - 118 כרכים | שיחות קודש (מהחזרה ישנה) - 53 כרכים | שיחות קודש (מהדורה חדשה) - 23 כרכים | מאמרים - 26 כרכים | דברי משיח - 21 כרכים | פתקים משולחן הרבי - 3 כרכים | משולחן המלך - 3 כרכים | המלך במסביבו | שיחות קודש קודם הנשיאות | מנחם ציון | מאמר המלך | מקדש מלך | היכל מנחם | שערי הלכה ומנהג | שערי גאולה | צדי"ק למלך

עיון במפתח העניינים של ספרי "ליקוטי שיחות" מגלה, שהספר "צפנת-פענח" של הגאון הרגצ'ובי הוא הספר בעל הציונים הרבים ביותר (מאות פעמים!), הרבה מעבר לספרים אחרים (מלבד ספרי הבסיס כמו התלמוד והשולחן-ערוך).

אחת מדרכי הלימוד בה השתמש הגאון מרוגצ'וב נקראת "לשיטתייהו" - "לשיטתם". בדרך לימוד זו, מוצאים את המשותף בין מאמריו של תנא או אחד מגדולי ישראל, ומבארים כיצד דבריו בסוגיות שונות ורחוקות מתקרבים ומתחברים זה עם זה ויוצרים שיטה כללית אחת.

בתורת הרבי מצויים לרוב ביאורים ארוכים ועמוקים המבוססים על דרך לימוד זו. אך בנוסף נראה כי הרעיון העומד מאחוריו - על האחדות בתורה והקשר בין חלק אחד לאחר - באים לידי ביטוי בכל חלק מתורתו של הרבי, קישור הדברים יוצר את התחושה כי כל התורה היא עניין אחד - וכל נושא בעולם קשור אליו.

אם גם אתם רוצים לחוש את הדברים, להתחבר לתורתו של הרבי מלך-המשיח ולחיות אותם ביום-יום שלכם - עשו כמו רועי, ניר, עופר ורפי וכמו עשרות אלפים אחרים בעולם כולו - השתתפו בשיעור שבועי בתורתו של הרבי המתקיים באזורכם, ואם אין אחד כזה - צרו אותו! ...!

ועולים כל פעם מחדש". הרבי מקשר תמיד את הדברים בצורה כלשהי לאותו עיקרון שיטתי. כל לימוד חוזר ומתקשר למה שנלמד עד אליו.

מצא את המשותף

ניתן לומר כי סגנון זה דומה לסגנונו של "הרוגצ'ובי".

הגאון רבי יוסף רוזין הידוע בכינויו "הגאון מרוגצ'וב" או "הרוגצ'ובי", נחשב בעולם התורה לאחד מגאוני כל הדורות, אך סגנונו הקשה וכתביתו התמציתית בצורה הקיצונית ביותר גרמו לכך שרק מעטים יכלו לשאוב מן הים העמוק והרחב של תורתו.

פעמים רבות, חידוש שלם ורעיון עצום נכתב על-ידו תוך הפניות רבות למקורות שונים בספרות ההלכתית ורק עיון מקיף במקורות מגלה נקודה עמוקה משותפת לכל המקורות הללו הנראים ממבט שטחי שונים זה מזה ועוסקים לחלוטין בעניינים בהם אין כל קשר גלוי.

מכל מקום, בשל הקושי הסגנוני ועמקות הדברים שנכתבו ברמזי רמזים בלבד, אין חידושיו מצויים בכתי המדרש.

אולם הרבי כבר בצעירותו התכתב עם הגאון. התכתבות מעניינת במיוחד כי את מכתביו לגאון כתב הרבי באותו סגנון של הרוגצ'ובי עצמו: רשימת מראי מקומות ארוכה בכל מיני סוגיות התלמוד, בבלי וירושלמי...

כמה צדקה לתת?

חיוב נתינת מעשר כספים - הלכה או מנהג?

גם מנהגים עלינו לקיים בדקדוק ולשמור, אבל בנושא מעשר כספים לדעת רוב הפוסקים, חיוב מעשר כספים הוא חיוב ממשי מדין תורה או לכל הפחות מדרבנן. הרבי מה"מ בשיחותיו מציין כי שיטת אדמו"ר הזקן המופיעה בהלכות תלמוד תורה היא כי מעשר כספים הוא חיוב גמור מדרבנן.

חישוב שנתי בניכוי הוצאות

לשאלתך איך להתנהג כאשר יש חודשי הפסד או חודשים ללא רווח:

כתבו הפוסקים כי החישוב הוא שנתי ולא חודשי. כלומר, אין קושי בחישוב מעשר הכספים כאשר חודשים נעים בריווחיותם - כאשר מחשבים את מעשר הכספים הנרש אחת לשנה. ומשמע מדברי הפוסקים כי שנה זו מתחילה ומסתיימת בתשרי.

צורת החישוב צריכה להיעשות בצורה כזו שכל הכסף "מתעשר", אך בשלבים. הקרן, ההשקעה הראשונית - צריכה להיות מכסף שהופרש ממנו מעשר. אם לא הפרשת ממנו מעשר בעבר - כעת זהו הזמן. אך משם והלאה - אין צורך לעשר שוב ושוב כנגד הקרן, אלא רק את הרווח.

למעשה: בחודש אלו יש לחשב את ההכנסות השנתיות מול הוצאות העסק ולהסיק את מידת הרווח ממנו יש להפריש מעשר, כיון שכל הוצאה לצורך פעילות העסק איננה נכנסת לתחשיב הסך הכולל ממנו יש להפריש. מאידך, אם בעל העסק מחליט להשקיע חלק מהרווח הנקי בעסק, עליו להפריש ממנו תחילה את המעשר.

ובזכות נתינת הצדקה יקויים בנו פסק ההלכה: "אין ישראל נגאלין אלא בזכות הצדקה", שנאמר "ציון במשפט תיפדה ושביה בצדקה".

שלוש כבוד הרב, אני עובד כעצמאי בעסק של מכירת מוצרים באינטרנט. שאלתי - לגבי מצוות מעשר כספים: יש אומרים, כך שמעתי, כי מדובר אך במנהג ואם קשה לי אינני חייב, מאידך, קשה לי מאוד להוציא סכומים כה משמעותיים לצדקה.

בנוסף, בעסק עצמאי חלק מהרווח הולך לפיתוח העסק, וגם לעיתים אין רווח כספי, אשמח להסבר איך לחשב את ההכנסות מהן עלי להפריש מעשר? וכיצד עלי לנהוג בצורה הנכונה והמהודרת?

מעלת נתינת מעשר כספים לצדקה

תחילה אקדים ואומר: הקושי לתת כסף לצדקה הוא חלק מהטבע האנושי, ודאי כאשר המצב הכלכלי אינו כפי שצריך. עם כל זאת, חכמינו ז"ל לימדונו כי נתינת צדקה כראוי אינה מקשה על מצבנו הכלכלי. להיפך, בניגוד להגיון הפשוט, דוקא הוספה בצדקה משרתת את המצב.

בגמרא נאמר: "האם לא כך היו מושלים משל בירושלים: מלח ממון - חסר", כלומר, הרוצה למלוח ממונו דהיינו לגרום לו שישתמר - יחסרנו ויתן ממנו לצדקה, ומה שנראה כלפי חוץ כחסרון וגריעה מהכסף הוא דווקא הדבר השומר עליו. כן דרשו חכמים על דברי הפסוק: "עֲשֹׂר תַעֲשֶׂר" - ואמרו כי כוונת התורה היא "עשר, בשביל שתתעשר", ורבי ישמעאל ברבי יוסי, הסביר כי עשירי ארץ ישראל נעשו עשירים בזכות המעשרות אותם הפרישו.

בצורה יוצאת דופן לימדו אותנו חכמים, כי בנושא הצדקה, מותר לנסות את הקב"ה. כך נפסק להלכה: הנותן מעשר כספים נעשה עשיר, ומותר לבחון בכך את ה'!

מירי שניאורסון היא נשיאת 'נפלאות' - נשים פועלות למען אחדות וקירוב לבבות. מרצה, מנחה ושליחה בתקשורת.

כשיש רבי בתמונה

מירי שניאורסון

בעבודה. זאת אומרת שהן לא רק תבואנה לשמוע, אלא גם תשתפנה בעבודה, הן בעצמן. על ידי שיהיו דיונים, שאלות ותשובות ומומן לזמן כל אחת מהחברות תתן ביאור והערכה בעניינים הנלמדים על ידי הכנה לכך לפני כן. למשוך אותן יותר לעבודה, אפשר גם על ידי הוצאת עלון בו כל אחת תיטול חלק. ובטח יש לה לימודים לעצמה בנוסף למה שלומדת עם הקבוצה. ומן הראוי שגם זה יהיה בחברותא של כמה נשים."

טוב, כאשר הרבי בתמונה הכל נרגע. מאיתנו נדרש אך לעשות את שלנו. ישבתי להכין את השיעור, למדתי והעמקתי. נחתי קצת והגעתי לשיעור שם במגדלים הגבוהים בצפון הוותיק של תל אביב מוכנה ורגועה. נכון, לא הגיעו כולן, אולי שלושת רבעי מהנשים, מהנוכחות. אבל היה כל כך איכותי וטוב, חיבוקים ונשיקות ושמחה גדולה, יום הולדת עברי לאחת הבנות, לבבות פתוחים, שיח פתוח ודיונים מרתקים לאחר השיעור. כך, כשיש רבי בתמונה.

הסיפור הבא הוא על הרב אברהם פריז, חסיד חב"ד נמרץ שחי לפני כמה עשורים: באחד הימים הוא פגש יהודי ושאל אותו אם שמע על הרבי מלובביץ'. היהודי אמר לו: "כן, שמעתי על הרבי, אפילו ראיתי אותו, רבי יפה יש לכם". "מה כוונתך?" שאל ר' אברהם פריז, "הוא לא רק יפה, הוא הרבי של כל העולם", ואותו אחד אומר לו: "ממש כל העולם? נראה לי כי חצי עולם גם מספיק". ר' אברהם לא נרגע מתשובתו. הוא הסתובב נסער מספר ימים, והסביר: "כל כך מעיק עליי שיש אנשים אשר אינם יודעים מי הוא הרבי מלובביץ'".

הרבי פועל בתוכנו עכשיו בדיוק כמו פעם ואף יותר, וכל אחד יכול פשוט להתייעץ, לבקש ברכה והדרכה ולראות הצלחות ישועות וניסים.

לשמע הודעתה של ענת, יזמית ומארגנת שיעור החסידות התל-אביבי אותו אני מוסרת, נפל לי הלב. לא רוצים אותי? אני לא מתאימה יותר? השיעור שלי לא מספיק טוב?

"שמעי מירי יקרה, יש מגמה של עזיבה. כמה בנות עומדות לצאת מהקבוצה. כמובן לא קשור אלייך... חלק החליטו כי פחות מעניין אותן נושא השיעור, אבל אולי צריך לייצר יותר עניין, שינוי כלשהו או ריענון".

המחשבה הראשונה איימה להטביע אותי ביאוש ותסכול מדרדרים: "מה חשבת, שאת ראויה?", "מי את שתלמדי את הדברים האלה?", "באמת עליה בדעתך כי נשות האליטה הישראלית תגענה להשתתף בשיעור חסידות?".

אך מיד אחריה הגיעה המחשבה העמוקה יותר: כך קורה כאשר מתחילים ללמוד, מעמיקים ונוגעים בנושאים כמו: "נפש אלוקית" ו"נפש בהמית", נכנסים למערכת ה"ספירות" וה"מידות" ומבינים ממה אנחנו עשויים, ולאן עלינו להגיע. ודאי גם אצלן מתעוררים רגשות של אי נוחות עם התגליות החדשות.

יממה נוספת עברה בלבטים סביב העניין ואחריה קיבלתי החלטה לכתוב לרבי. כמנהג החסידים, הכנסתי את המכתב לאחד מכרכי "אגרות הקודש" - סט הספרים המאגד את אגרותיו של הרבי ובעמודים החופפים מצאתי תשובה לשאלתי.

והנה התשובה המפליאה והמפתיעה. כי הרבי תמיד מדייק אותנו ומאיר לנו את הדרך. בפתח המכתב כתב הרבי "לכבוד מרת מרים תחי"י! קוראים לי מירי, ומובן אפוא, מדוע כבר התרגשתי.

"במענה על מכתבה מכ"ז שבט בו כותבת שלמרבה הצער באות רק חלק מהחברות ללימוד בקבוצה שהיא מנהלת, אחת העצות לתקן היא על ידי הכנסת החברות

צילום וסטיילינג:
הדסה וולפסון

קינוח קליל ומפנק
לאוהבי התפוחים, בגרסה
חלבית או פרווה, מגישים
חם בתוספת גלידת וניל
או תות לימון משובחת

כנאפה תפוחים מקורמלים

חומרים

- 5 תפוחים ירוקים או אדומים
- מקולפים וחתוכים לקוביות
- 2 כפות חמאה או שמן
- 4 כפות סוכר
- רבע כפית קינמון
- 250 גר' שערות קדאיף
- (קונים מוכן בכל סופר)
- 50 גר' חמאה מומסת או שמן
- כף סוכר

אופן ההכנה:

1. מחממים מחבת, מוסיפים סוכר, מחכים שהסוכר יהפוך לקרמל, מוסיפים את החמאה או השמן, התפוחים, הקינמון ומעט מים, מערבבים ומבשלים על אש נמוכה עד שהתפוחים מתרככים ומתקרמלים.
2. פותחים את שערות הקדאיף בידים, ומערבבים היטב עם החמאה או השמן והסוכר.
3. מסדרים את התפוחים בתבנית מרופדת בנייר אפייה, מסדרים מעל שכבה של שערות קדאיף. אופים בתנור שחומם מראש ל-180 מעלות, כ-20 דקות, עד שהקדאיף מזהיב היטב.
4. הופכים את המנה כך שהתפוחים יהיו כלפי מעלה, מגישים חם בתוספת גלידה.

מרגישים צימאון? רוצים להביא חום יהודי לבית?

MER KOLTON

עולמות - מגזין חודשי מלא בשפע תוכן יהודי עשיר, כתבות, סיפורים, ראיונות עם אישי ציבור, טורי הגות, טעימה מתורת החסידות והצצה לחזון הגאולה הקרובה

053-7708453

הצטרפו עכשיו!

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד